

[Økonomiministeren]

en mulighed, hvis man ikke kan lave frivillige aftaler, for tvang eller sanktioner, det ligger jo i selve lovens formulering. For det andet – og det er måske ikke det mindst vigtige i loven – er der for det enkelte pengeinstitut en sikkerhed for, at Nationalbanken har de fornødne sanktionsmuligheder over for banker eller institutter, som ikke vil følge det pålæg, de får. Det er klart, det er noget, som man i høj grad er interesseret i, for derved undgår man, at der kan ske en markedsmissig forskelsbehandling, idet man inden for institutterne skal rette sig efter Nationalbankens pålæg.

Regeringen har det synspunkt, at kreditformidlingsloven som sådan er en velegnet basis for Nationalbanken og for regeringens penge- og kreditpolitiske interesser, og det er derfor, vi ikke kan gå ind for dens ophævelse. Hvis den skulle ophæves, skulle der alligevel stilles noget andet i stedet for. Da loven som sådan ikke har været brugt, synes vi ikke, der er nogen grund til at gå ind i en sådan overvejelse.

Jeg må derfor afvise lovforslaget.

Blendstrup (S):

Eftersom det er det femte forsøg på at få loven om regulering af kreditformidling ophævet, skal jeg begrænse mig til at oplyse, at socialdemokratiets holdning er uændret. Jeg kan i øvrigt henvise til, hvad der er sagt ved tidligere lejligheder.

På den baggrund skal jeg afvise lovforslaget.

Collet (KF):

Det konservative folkeparti har egentlig en ganske venlig indstilling til lovforslagets idé. Men da Nationalbanken har ansvaret for pengevæsenet og vi mener, at de sidste par års forværring i økonomien kræver en fast styring både af pengevæsen og pengepolitik, kan vi ikke for tiden støtte lovforslaget. Men når de kriseprægede forhold i dansk økonomi er forsvundet, vil vi overveje sagen på ny.

Svend Heiselberg (V):

Venstre har sympati for lovforslaget, men vi må desværre sige, at vi ikke har noget at have den i. Baggrunden er den økonomiske situation, hvor det kan være nødvendigt for regeringen at gribe ind i kreditformidlingen.

Tiden er således ikke til at ophæve loven nu, men får regeringen arbejdsro til at gennemføre sin økonomiske politik, vil muligheden på et senere tidspunkt være til stede.

Hurtig hjælp er dobbelt hjælp, og venstre kan derfor ikke medvirke til lovforslagets vedtagelse. Hvis regeringen ikke kan få de frivillige ordninger igennem med kreditformidlingsinstitutterne, har ministeren bemyndigelse til at sætte kreditformidlingsloven i kraft.

Ministerens bemyndigelse vil sikre en ligelig fordeling af markedsandelen pengeinstitutterne imellem.

Gade (SF):

Jeg synes egentlig, det er ganske forståeligt, at hr. Glistrup og hans parti har valgt at genfremsætte dette lovforslag. Hr. Glistrup oplever jo for tiden, at hans synspunkter i højere og højere grad overtages af den borgerlige regering. Hr. Glistrup skriver i bemærkningerne til lovforslaget som et citat fra fremskridtspartiets betænkingsbidrag fra 1975:

»Enhver restriktionsophævelse er med til at gengive erhvervslivet den optimisme og tiltro til fremtiden, som er den nødvendige betingelse for, at erhvervslivet opmuntres til at ansætte flere medarbejdere.«

Her i 1982 kan det være interessant at se på ordvalget. Der er jo et smukt sammenfald imellem hr. Glistrups argumentation og så den nuværende regerings argumentation. I regeringens såkaldte investeringsfremmeprogram siger man f.eks. på side 6:

»Regeringen tror ikke på, at staten kan eller skal dirigere erhvervslivets dispositioner. Men den er overbevist om, at der kan sikres ny økonomisk vækst, hvis tilrettelæggelsen af den økonomiske politik bygger på en frigørelse af de markedsøkonomiske kræfter. Det betyder større ansvar for den enkelte og forudsætter, at offentlige myndigheder afstår fra unødigt regulering og kontrol.«

Jeg forstår altså ganske godt motiverne for hr. Glistrup til at fremsætte sit forslag netop i en tid, hvor han oplever, at det, han har sagt gennem mange år om den økonomiske politik, bliver overtaget af de andre borgerlige partier.

Vi må afvise hr. Glistrups forslag ud fra den argumentation, at det ville være forkert